

цвѣтята азъ всѣка вечеръ си поливамъ. А тѣ още повече разхубавяватъ! . . .



Денемъ пѣкъ си сѣдамъ подъ черешата на сѣнка, науча си уроцитѣ, поиграя си на меката трѣвица, послѣ туй свождамъ нависнали клони, бера си алени черешки, зобя си, па си пѣя:

„Я елате птиченца,
Мили гургуличенца,
Синеоки, игриви,
Пѣснопойченца диви!
На клонченца кацнете,
Черешки си хапнете,
Занесете храница
На дребни си дѣчица!

Ура, ура, ура-хей!
Славейченце я запѣй!
Ура, ура, ура-хей!
Мило птиченце здравей! . . .

Зелень-Здравецъ.